Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
HENRIKA SAUGMANDSGAARDA ØEJA,
predstavljeni 6. oktobra 2021 [1]

Zadeva C-342/20

A SCPI,
ob udeležbi
Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Helsingin hallinto-oikeus (upravno sodišče v Helsinkih, Finska))

„Predhodno odločanje – Prosti pretok kapitala – Davčna zakonodaja – Davek od dohodkov pravnih oseb – Investicijski skladi – Davčno transparenten subjekt – Hibridni subjekt – Naložbe v nepremičnine in/ali nepremičninske družbe v drugi državi članici – Mehanizem davčne transparentnosti – Zahteva, da je subjekt ustanovljen po pogodbenem pravu – Izključitev investicijskih skladov, ustanovljenih po statutu – Omejitev – Primerljivost – Utemeljitev – Neobstoj“

I. Uvod

1. Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Helsingin hallinto-oikeus (upravno sodišče v Helsinkih, Finska), se nanaša na razlago členov 49, 63 in 65 PDEU.

2. Ta predlog je bil vložen v okviru spora med A SCPI, investicijskim skladom s sedežem v Franciji, in Verohallinto (davčna uprava, Finska) v zvezi z vnaprejšnjim davčnim stališčem, ki ga je ta izdala. V tem davčnem stališču je davčna uprava menila, da družba A SCPI ni davčno transparentna za davčno leto 2020 in da mora biti torej obdavčena z davkom od dohodkov na Finskem.

3. To davčno stališče davčne uprave temelji na določbah, ki so bile nedavno vpeljane v finsko davčno zakonodajo in s katerimi se vzpostavlja različno obravnavanje investicijskih skladov, ustanovljenih po pogodbenem pravu, in investicijskih skladov, ustanovljenih po statutu.

4. Investicijski skladi, ustanovljeni po *pogodbenem pravu*, se štejejo za davčno transparentne in so zato oproščeni davka od dohodkov. Pogodbeni skladi nimajo pravne osebnosti. Njihovo delovanje je predmet pogodbenih določb, o katerih se dogovorijo vlagatelji.

[1] Jezik izvirnika: francoščina.

5. Nasprotno pa se investicijski skladi, ustanovljeni po *statutu*, kot je družba A SCPI, štejejo za davčno netransparentne. Zato so obdavčeni z davkom od dohodkov na Finskem. Ustanovitev po „statutu“ pomeni, da se ustanovi subjekt, katerega delovanje je urejeno s „statutom“. Glede na vrsto zadevnega subjekta ima lahko ta subjekt pravno osebnost in/ali pravno in poslovno sposobnost (to je sposobnost sklepati pravne posle ali biti stranka v postopku) ali pa ne.

6. V nadaljevanju iz predstavljenih razlogov menim, da je različno obravnavanje pogodbenih investicijskih skladov in statutarnih investicijskih skladov, vzpostavljeno s finsko davčno zakonodajo, v nasprotju s prostim pretokom kapitala, kot je zagotovljen s členoma 63 in 65 PDEU.

7. Po mojem mnenju je to razlikovanje v bistvu samovoljno, ker vodi do različnega obravnavanja investicijskih skladov, ki so ne glede na to, ali so ustanovljeni po pogodbenem pravu ali po statutu, glede transparentnosti objektivno primerljivi.

II. Finsko pravo

8. V skladu s členom 3, točka 4, tuloverolaki 1535/1992 (zakon o davku od dohodkov) z dne 30. decembra 1992, kakor je bil spremenjen z zakonom 528/2019 (v nadaljevanju: zakon o davku od dohodkov), so „pravne osebe“ med drugim delniške družbe, investicijski skladi in posebni investicijski skladi.

9. V skladu s členom 9, prvi odstavek, točka 2, tega zakona so fizične osebe, ki med davčnim letom niso imele stalnega prebivališča na Finskem, in tuje pravne osebe zavezanke za plačilo davka od dohodkov, ki so jih prejele na Finskem (omejena davčna obveznost).

10. Člen 10 navedenega zakona določa več kategorij dohodkov, ki se štejejo za prejete na Finskem. Med temi dohodki so med drugim:

– dohodki od nepremičnin, ki so na Finskem, ali od prostorov, ki so v lasti zaradi imetništva delnic v finski stanovanjski ali drugi delniški družbi oziroma zaradi članstva v finski stanovanjski ali drugi zadrugi;

– dividende, presežki, ustvarjeni z zadrugo, in drugi s tem primerljivi dohodki, ki so bili pridobljeni od finske delniške družbe, zadruge ali druge pravne osebe, in deleži v dohodkih finske skupine;

– dobički, pridobljeni z odsvojitvijo nepremičnine, ki je na Finskem, ali delnic ali deležev v finski stanovanjski delniški družbi, drugi delniški družbi ali zadrugi, katere skupno premoženje je v več kot 50 odstotkih sestavljeno iz ene ali več nepremičnin, ki so na Finskem.

11. Člen 20a zakona o davku od dohodkov je bil vpeljan z zakonom 528/2019, ki je začel veljati 1. januarja 2020 in se uporablja od davčnega leta 2020.

12. V skladu s prvim odstavkom tega člena so davka od dohodkov oproščeni investicijski skladi v smislu člena 2, prvi odstavek, točka 2, iz poglavja 1 sijoitusrahastolaki 213/2019 (zakon o investicijskih skladih) in z njimi primerljivi tuji odprti investicijski skladi, ustanovljeni s pogodbo, ki imajo vsaj 30 lastnikov deležev.

13. V skladu z drugim odstavkom navedenega člena se ta oprostitev uporabi tudi za posebne investicijske sklade v smislu člena 1, drugi odstavek, iz poglavja 2 vaihtoehtorahastojen hoitajista annettu laki 162/2014 (zakon o upravljavcih alternativnih investicijskih skladov) in za z njimi primerljive tuje posebne investicijske sklade, ustanovljene s pogodbo, če so ti skladi odprtega tipa in imajo vsaj 30 lastnikov deležev.

14. V skladu s členom 20a, četrti odstavek, zakona o davku od dohodkov je pogoj za davčno oprostitev posebnega investicijskega sklada v smislu člena 1, drugi odstavek, iz poglavja 2 zakona o upravljavcih alternativnih investicijskih skladov oziroma z njim primerljivega tujega posebnega investicijskega sklada, ustanovljenega s pogodbo, ki svoja sredstva predvsem na način, opredeljen v členu 4 iz poglavja 16a navedenega zakona, vlaga v nepremičnine in nepremičninske vrednostne papirje, da ta lastnikom svojih deležev vsako leto izplača vsaj tri četrtine dobička poslovnega leta, brez upoštevanja nerealiziranih povečanj vrednosti.

III. Spor o glavni stvari, vprašanje za predhodno odločanje in postopek pred Sodiščem

15. A SCPI je investicijska družba francoskega prava, ki ima obliko družbe s spremenljivim kapitalom (société civile de placement immobilier à capital variable) ter ki vlaga v nepremičnine v Franciji in državah euroobmočja. Nepremičnine, v katere vlaga, oddaja v najem podjetjem. Vrednost investicijskega sklada je konec leta 2017 znašala približno 32 milijonov EUR. Družba je imela naložbe v štirih nepremičninah v štirih različnih državah euroobmočja. Leta 2017 je imela 926 družbenikov.

16. Družbo A SCPI zastopa družba „A“ SAS („A“ Asset Management, société par actions simplifiée). V skladu z zakonom in statutom družbe A SCPI vse sklepe zanjo sprejema družba „A“ SAS, ki tudi upravlja sklad. Družba A SCPI sama ne more sklepati pravnih poslov ali biti stranka v postopku. Poleg tega jo nadzira Autorité des marchés financiers (organ za finančne trge, Francija (AMF)) in je alternativni sklad v smislu Direktive 2011/61/EU. [2]

17. Donos na deleže se vlagateljem izplačuje letno ter je enak neto dohodkom od najemnin in drugim neto finančnim dohodkom, ki jih prejme družba A SCPI. O razdelitvi dobička odloča skupščina. Tretjim osebam za svoje obveznosti odgovarja družba, vlagatelji pa za obveznosti družbe odgovarjajo sekundarno.

18. V Franciji je družba A SCPI davčno transparenten subjekt. Ni zavezanka za plačilo davka od dohodkov. Vlagatelji so tisti, ki so zavezanci za plačilo davka od deleža dohodkov, ki jim je izplačan do višine njihovih deležev v družbi. Vlagatelji so obdavčeni tudi od dobička, ki bi ga ustvarili pri prodaji ali umiku deležev.

19. Družba A SCPI je nameravala junija 2019 podpisati pogodbo o nakupu delnic dveh finskih vzajemnih nepremičninskih delniških družb, ki imata v lasti nepremičnine, ki so namenjene trgovini na drobno. Če družba A SCPI izvede to pridobitev, bo na Finskem oddajala v najem prostore nepremičnin, ki jih obvladuje zaradi lastništva delnic nepremičninske delniške družbe. Poleg tega družba A SCPI razmišlja o tem, da bi na Finskem s pridobitvijo delnic drugih vzajemnih nepremičninskih delniških družb ali z neposrednimi nepremičninskimi naložbami dodatno vložila v nepremičnine.

[2] Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL 2011, L 174, str. 1).

20. V okviru svojih nepremičninskih naložbenih projektov na Finskem je družba A SCPI pri davčni upravi zahtevala izdajo vnaprejšnjega davčnega stališča za davčni leti 2019 in 2020.

21. Davčna uprava je glede davčnega leta 2019 menila, da je družba A SCPI oproščena davka od dohodkov na Finskem na podlagi davčnih določb, upoštevnih pred začetkom veljavnosti člena 20a zakona o davku od dohodkov.

22. V zvezi z davčnim letom 2020 pa je davčna uprava nasprotno menila, da družba A SCPI na podlagi zgoraj navedene določbe ni oproščena davka od dohodkov na Finskem.

23. V delu vnaprejšnjega davčnega stališča, ki se nanaša na davčno leto 2020 in ga družba A SCPI izpodbija, je davčna uprava ugotovila, da iz prospekta, v katerem je predstavljen sklad in je bil priložen zahtevi, izhaja, da je ta družba primerljiva s finsko delniško družbo. Dobiček sklada se družbenikom izplača samo, če tako sklene skupščina. Družba A SCPI je investicijska družba s spremenljivim kapitalom, tako da nima pravne oblike posebnega investicijskega sklada, ustanovljenega s pogodbo, kot se zahteva v členu 20a, četrti odstavek, zakona o davku od dohodkov.

24. Družba A SCPI je pri Helsingin hallinto ikeus (upravno sodišče v Helsinkih, Finska) vložila tožbo zoper vnaprejšnje davčno stališče davčne uprave glede davčnega leta 2020.

25. Družba A SCPI je trdila, da je člen 20a zakona o davku od dohodkov v nasprotju s pravom Unije, ker je mogoče za posebne investicijske sklade, oproščene davka od dohodkov, šteti samo sklade, ki so ustanovljeni s pogodbo. Družba A SCPI naj bi bila v vseh pogledih gospodarski subjekt, primerljiv s finskim investicijskim skladom. Edina razlika naj bi bila v pravni obliki, ker je družba A SCPI ustanovljena po statutu v skladu z zahtevami francoskega zakona o investicijskih skladih, investicijske sklade v skladu s finskim sijoitusrahastolaki (zakon o investicijskih skladih) pa je treba ustanoviti s pogodbo.

26. Predložitveno sodišče je pojasnilo razloge, iz katerih je bil sprejet člen 20a zakona o davku od dohodkov, kot so razvidni iz pripravljalnega gradiva.

27. Na eni strani je bil cilj te spremembe povečati pravno varnost. V okviru ureditve, ki je obstajala pred njenim sprejetjem, davčna obravnava tujih investicijskih skladov v finskem pravu ni bila formalno urejena in je bila predmet odločanja v vsakem primeru posebej. Ker pojem investicijskega sklada v davčni zakonodaji ni bil opredeljen, je bilo treba merila za primerljivost določiti v upravni in sodni praksi. Zaradi zelo splošne narave davčnih določb je bilo tuje sklade lažje izenačevati s finskimi investicijskimi skladi.

28. Na drugi strani je predložitveno sodišče poudarilo, da sprejetje člena 20a zakona o davku od dohodkov ni pomenilo preloma v obdavčitvi investicijskih skladov na Finskem. Njihova davčna obravnava je bila vedno odvisna od pravne oblike investicijskega instrumenta in ta določba v tem pogledu ni prinesla sprememb. Finski investicijski skladi in posebni investicijski skladi so subjekti, ustanovljeni s pogodbo. Cilj predloga spremembe je bil natančneje določiti davčno zakonodajo le glede nacionalnih in tujih skladov, ustanovljenih s pogodbo.

29. Iz predloga spremembe zlasti izhaja, da zastavljeni cilj ni bil razširiti področje uporabe oprostitve na druge pravne oblike kolektivnih naložbenih podjemov za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje v tujini. Na Finskem obdavčitev temelji na pravni obliki investicijskega instrumenta. Finski investicijski skladi so subjekti, ustanovljeni s pogodbo, ki niso samostojne

pravne osebe, ampak bolj premoženjske mase, in katerih davčna oprostitev je posebej urejena. Tuje investicijske sklade je mogoče zaradi njihove pravne oblike enačiti s finskimi delniškimi družbami.

30. Predložitveno sodišče poudarja še, da je v skladu s finsko zakonodajo o investicijskih skladih mogoče investicijske sklade ustanavljati samo s pogodbo.

31. To sodišče se sprašuje o združljivosti člena 20a zakona o davku od dohodkov s členi 49, 63 in 65 PDEU, ker so s finskimi investicijskimi skladi, ki so oproščeni davka od dohodkov, lahko izenačeni le tuji odprti investicijski skladi, ustanovljeni s pogodbo, kar izključuje investicijske sklade, ustanovljene po statutu, kot je družba A SCPI.

32. V teh okoliščinah je Helsingin hallinto-oikeus (upravno sodišče v Helsinkih) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člene 49, 63 in 65 PDEU razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni zakonodaji, v skladu s katero je mogoče s finskimi investicijskimi skladi, ki so oproščeni davka od dohodkov, izenačiti izključno tuje odprte investicijske sklade, ustanovljene s pogodbo, zaradi česar so tuji investicijski skladi, ki po svoji pravni obliki niso ustanovljeni s pogodbo, na Finskem zavezanci za plačilo pri viru odtegnjenega davka, čeprav med njimi in finskimi investicijskimi skladi v ožjem smislu ni drugih pomembnih objektivnih razlik?“

33. Predlog za sprejetje predhodne odločbe je bil v sodnem tajništvu Sodišča vpisan 23. julija 2020. Republika Finska in Evropska komisija sta vložili pisni stališči in pisno odgovorili na vprašanja, ki jih je Sodišče postavilo 18. maja 2021.

IV. Analiza

34. Problematika, ki se postavlja v obravnavani zadevi, se umešča v okvir splošnejše problematike davčno „hibridnih“ subjektov, in sicer subjektov, ki se v eni državi štejejo za davčno transparentne (subjekt ni obdavčljiv, obdavčljivi so le družbeniki do višine njihovih deležev), v drugi državi pa za davčno netransparentne (subjekt je obdavčljiv). [3]

35. V okviru spora o glavni stvari je družba A SCPI v državi, v kateri je bila ustanovljena (Francija), obravnavana kot davčno transparenten subjekt, v državi, v kateri načrtuje nekatere naložbe v nepremičnine (Finska), pa kot davčno netransparenten subjekt.

36. Čeprav hibridni subjekti povzročajo kompleksne težave glede usklajevanja v okviru konvencij o izogibanju dvojnega obdavčevanja, [4] je vprašanje, ki ga postavlja predložitveno sodišče, omejeno na konkretnejšo problematiko združljivosti finske zakonodaje s prostim pretokom kapitala in svobodo ustanavljanja.

[3] Glej zlasti Leopoldo Parada, „Hybrid Entities and Conflicts of Allocation of Income Within Tax Treaties: Is New Article 1(2) of the OECD Model (Article 3(1) of the MLI) the Best Solution Available?“, *British Tax Review*, 2018, 3, 335–376, str. 338–39: „Generally speaking a ‚hybrid entity‘ is an entity that is considered to be a taxable or opaque entity in the country of its establishment, that is, it is an entity which is different from its owners and which is subject to corporate income taxation in its country of organisation. In the other country, however, the same entity is regarded as tax or fiscally transparent, that is, there will be no taxation at the level of the entity but rather there will be at the level of the partners. The same phenomenon of hybridity operates in the opposite direction also. That is to say, an entity can be treated as being tax transparent in the country of its establishment, but considered a taxable entity in the other country. These entities are known as ‚reserve hybrids entities‘.“

[4] Glej zlasti Leopoldo Parada, *op. cit.*, in Mark Brabazon, „Holding Proteus: Emerging Treaty Practice on Hybrid and Fiscally Transparent Entities“, *British Tax Review*, 2020, št. 5, str. 670–693.

37. Natančneje, to sodišče se v bistvu sprašuje, ali je zahteva, da je investicijski sklad ustanovljen po pogodbenem pravu, ki jo določa davčna zakonodaja države članice, da bi bil ta sklad lahko upravičen do davčne transparentnosti, v nasprotju s prostim pretokom kapitala in/ali svobodo ustanavljanja, ker vodi do izključitve investicijskih skladov, ustanovljenih po statutu v drugih državah članicah, čeprav so ti skladi glede transparentnosti objektivno primerljivi s skladi, ustanovljenimi po pogodbenem pravu.

38. Finska vlada predlaga, naj se na to vprašanje odgovori nikalno, nasprotno kot Komisija.

39. Poudarjam, da problematika hibridnih subjektov v sodni praksi Sodišča ni nova. Sodba Columbus Container Services se je namreč nanašala na družbo belgijskega prava, ki se je v Belgiji (kjer je zanjo veljala ugodna ureditev za centre za usklajevanje) štela za davčno netransparentno, v Nemčiji (kjer so prebivali njeni družbeniki) pa za davčno transparentno.[5] Vendar navedena sodba ne vsebuje spoznanj, ki bi jih bilo mogoče prenesti na obravnavano zadevo, ker se je nanašala posebej na dodatno obdavčitev, obračunano v Nemčiji (na ravni družbenikov) zaradi nizke davčne stopnje, uporabljene v Belgiji (na ravni družbe).[6]

40. Zaradi celovitosti opozarjam še, da je Sodišče v sodbi z dne 25. julija 2018, Komisija/Španija in drugi,[7] preučilo dodeljevanje državnih pomoči davčno transparentnim subjektom.

A. Prosti pretok, ki se uporabi

41. Predlog za sprejetje predhodne odločbe se sklicuje na svobodo ustanavljanja (člen 49 PDEU) in prosti pretok kapitala (člen 63 PDEU). Opozarjam, da področji uporabe teh dveh temeljnih svoboščin nista nujno izključujoči.[8] Vseeno se mi zdi težko oporekati temu, da je treba obravnavano zadevo preučiti le glede na prosti pretok kapitala, kot sta pravilno trdili finska vlada in Komisija.

42. Pri naložbah, ki jih družba A SCPI načrtuje v okviru spora o glavni stvari, gre na eni strani za udeležbo v finskih nepremičninskih družbah in na drugi strani za neposredne naložbe v nepremičnine, ki so na Finskem.[9]

43. V zvezi z neposrednimi naložbami v nepremičnine, ki so v drugi državi članici, je treba navesti, da spadajo na področje uporabe prostega pretoka kapitala, kot sem pojasnil v svojih sklepnih predlogih v združenih zadevah SEGRO in Horváth.[10] Ta opredelitev je bila potrjena v sodni praksi, nastali po teh sklepnih predlogih.[11]

5 Sodba z dne 6. decembra 2007 (C-298/05, EU:C:2007:754, točke od 13 do 20). Glej tudi sklepne predloge generalnega pravobranilca P. Mengozzija v zadevi Columbus Container Services (C-298/05, EU:C:2007:197, točke od 19 do 25).

6 Sodba z dne 6. decembra 2007, Columbus Container Services (C-298/05, EU:C:2007:754, točke od 35 do 37).

7 Sodba z dne 25. julija 2018 (C-128/16 P, EU:C:2018:591).

8 Glej na primer sodbo z dne 21. januarja 2010, SGI (C-311/08, EU:C:2010:26, točke od 23 do 30), in moje sklepne predloge v zadevi Komisija/Madžarska (Užitek na kmetijskih zemljiščih) (C-235/17, EU:C:2018:971, točke od 47 do 49).

9 Glej točko 21 teh sklepnih predlogov.

10 C-52/16 in C-113/16 (EU:C:2017:410, točke od 50 do 57).

11 Glej zlasti sodbe z dne 18. januarja 2018, Jahin (C-45/17, EU:C:2018:18, točka 22); z dne 6. marca 2018, SEGRO in Horváth (C-52/16 in C-113/16, EU:C:2018:157, točke od 52 do 60), in z dne 21. maja 2019, Komisija/Madžarska (Užitek na kmetijskih zemljiščih) (C-235/17, EU:C:2019:432, točki 54 in 55).

44. Glede udeležbe v družbah s sedežem v drugi državi članici iz ustaljene sodne prakse izhaja, da nacionalna zakonodaja, ki se uporabi *samo* za udeležbo, ki imetniku omogoča odločilno vplivanje na odločitve družbe in odločanje o njenih dejavnostih, spada na področje uporabe svobode ustanavljanja. Vendar je treba nacionalne predpise, ki se uporabljajo za udeležbo, opravljeno izključno kot denarno naložbo, brez namena vplivati na upravljanje in nadzor zadevnega podjetja, preučiti izključno glede na prosti pretok kapitala. [12]

45. V sporu o glavni stvari pa se finska zakonodaja ne uporabi *samo* za udeležbo, ki imetniku omogoča odločilno vplivanje na odločitve družbe in odločanje o njenih dejavnostih. Upoštevne davčne določbe se namreč uporabijo za dohodke od *katerega koli* deleža v finski družbi, neodvisno od velikosti tega deleža. [13]

46. Torej je treba na podlagi zgoraj navedene sodne prakse davčno obravnavo udeležbe v finskih nepremičninskih družbah preučiti samo glede na prosti pretok kapitala.

47. Za vsak primer želim vseeno pojasniti, da bi v nadaljevanju navedeno razlogovanje ostalo upoštevno v okviru svobode ustanavljanja.

B. Obstoj omejitve prostega pretoka kapitala

48. V skladu z ustaljeno sodno prakso ukrepi, ki so v skladu s členom 63(1) PDEU prepovedani, ker omejujejo pretok kapitala, obsegajo vse take ukrepe, ki bi lahko nerezidente odvračali od naložb v državi članici ali bi lahko rezidente te države članice odvračali od naložb v drugih državah članicah. [14]

49. Vendar zgolj obstoj *razlik* med nacionalnimi davčnimi ureditvami ne zadostuje, da se ugotovi obstoj take omejitve. V primeru neusklajenosti na ravni Unije namreč neugodnosti, ki jih lahko povzroči vzporedno izvajanje davčne pristojnosti različnih držav članic, ne pomenijo omejitev svoboščin prostega pretoka, če to izvajanje ni diskriminatorno. [15]

50. Podobno je Sodišče pojasnilo, da prostega pretoka ni mogoče razumeti tako, da je država članica svoja davčna pravila zavezana prilagajati pravilom drugih držav članic, da bi se v vseh položajih zagotovila obdavčitev, ki odpravlja vsakršno neenakost nacionalnih davčnih ureditev, ker lahko odločitve davčnega zavezanca, ki jih ta sprejme v zvezi z naložbo v drugi državi članici, zanj glede na posamezen primer pomenijo večjo ali manjšo prednost ali slabost. [16]

51. Drugače povedano, zgolj zato, ker v primeru neusklajenosti na ravni Unije obstajajo razlike med davčnimi politikami držav članic, ni mogoče šteti, da so te razlike v nasprotju s svoboščinami prostega pretoka.

[12] Glej zlasti sodbe z dne 13. novembra 2012, Test Claimants in the FII Group Litigation (C-35/11, EU:C:2012:707, točki 91 in 92); z dne 20. decembra 2017, Deister Holding in Juhler Holding (C-504/16 in C-613/16, EU:C:2017:1009, točka 78), in z dne 3. septembra 2020, Vivendi (C-719/18, EU:C:2020:627, točki 40 in 41).

[13] Glej točko 12 teh sklepnih predlogov.

[14] Glej zlasti sodbe z dne 13. marca 2014, Bouanich (C-375/12, EU:C:2014:138, točka 43); z dne 26. maja 2016, NN (L) International (C-48/15, EU:C:2016:356, točka 44 in navedena sodna praksa), in z dne 6. marca 2018, SEGRO in Horváth (C-52/16 in C-113/16, EU:C:2018:157, točka 65 in navedena sodna praksa).

[15] Glej zlasti sodbe z dne 16. julija 2009, Damseaux (C-128/08, EU:C:2009:471, točka 27 in navedena sodna praksa); z dne 8. decembra 2011, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria (C-157/10, EU:C:2011:813, točka 38 in navedena sodna praksa); z dne 21. novembra 2013, X (C-302/12, EU:C:2013:756, točka 28), in z dne 26. maja 2016, NN (L) International (C-48/15, EU:C:2016:356, točka 47 in navedena sodna praksa).

[16] Sodbe z dne 7. novembra 2013, K (C-322/11, EU:C:2013:716, točka 80); z dne 30. januarja 2020, Köln-Aktienfonds Deka (C-156/17, EU:C:2020:51, točka 72), in z dne 30. aprila 2020, Société Générale (C-565/18, EU:C:2020:318, točka 35).

52. V postopku v glavni stvari bi to veljalo, če finska davčna ureditev ne bi določala mehanizma davčne transparentnosti. V takem primeru okoliščine, da podjetje s sedežem v Franciji, kjer je upravičeno do davčne transparentnosti, na Finskem ne more biti upravičeno do podobnega mehanizma, če se odloči v tej državi opraviti naložbe v nepremičnine, ne bi bilo mogoče opredeliti kot omejitev pretoka kapitala.

53. Vendar je problem, ki ga obravnavam, drugačne narave. V postopku v glavni stvari finska davčna ureditev dejansko določa mehanizem davčne transparentnosti. Investicijski sklad A SCPI, ki ima sedež v Franciji, do njega ne more biti upravičen, ker ne izpolnjuje *meril za upravičenost*, ki jih določa finska zakonodaja.

54. V takem primeru problem, ki se pojavlja, ni različnost nacionalnih davčnih ureditev, ampak združljivost meril za upravičenost, ki jih določa nacionalna davčna ureditev (v obravnavani zadevi finska davčna ureditev), s svoboščinami prostega pretoka. [17]

55. V okoliščinah spora o glavni stvari je bila družba A SCPI izključena iz mehanizma davčne transparentnosti, ker ni bila ustanovljena po pogodbenem pravu. Predložitveno sodišče sprašuje po legitimnosti tega merila za upravičenost.

56. Ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točki 50 teh sklepnih predlogov, po mojem mnenju ni dvoma, da zahteva, da mora biti subjekt ustanovljen po pogodbenem pravu, da bi bil lahko upravičen do davčne transparentnosti, kot jo določa člen 20a zakona o davku od dohodkov, pomeni omejitev prostega pretoka kapitala. Ta zahteva lahko namreč investicijske sklade, ustanovljene po statutu v drugih državah članicah, odvrača od opravljanja naložb na Finskem.

57. V zvezi s tem opozarjam, da lahko nacionalna zakonodaja, ki se brez razlikovanja uporablja za gospodarske subjekte rezidente in gospodarske subjekte nerezidente, pomeni omejitev prostega pretoka kapitala. Iz sodne prakse Sodišča namreč izhaja, da lahko celo razlikovanje, ki temelji na objektivnih merilih, *de facto* v slabši položaj postavlja čezmejne primere. [18]

58. V sporu o glavni stvari odvračalni učinek ustvarjata izključitev iz mehanizma davčne transparentnosti in s tem povezana obveznost plačila davka od dohodkov na Finskem, ki bremeni investicijske sklade, ustanovljene po statutu v drugi državi članici, še posebej če so ti skladi upravičeni do davčne transparentnosti v matični državi članici.

59. Taka neskladnost v davčni obravnavi statutarnih skladov, ustanovljenih v drugih državah članicah (davčna transparentnost v matični državi članici in davčna netransparentnost na Finskem), ima lahko pomembne negativne posledice na davčni ravni in torej odvrača te sklade od opravljanja naložb na Finskem.

60. Natančneje, davčna transparentnost je v večini primerov načrtna izbira vlagateljev, ki glede na to izbiro oblikujejo svojo naložbeno strategijo. V takih okoliščinah bo imela izključitev iz davčne transparentnosti v državi članici odvračalni učinek v zvezi z naložbami v tej državi, ker bo ta izključitev nezdružljiva s strategijo, ki so jo vzpostavili vlagatelji. V sporu o glavni stvari je ravno ta odvračalni učinek tisti, zaradi katerega je družba A SCPI vložila tožbo zoper vnaprejšnje davčno stališče, s katerim ji je davčna uprava odrekla upravičenost do davčne transparentnosti.

[17] Glej v tem smislu sodbo z dne 30. januarja 2020, Köln-Aktienfonds Deka (C-156/17, EU:C:2020:51, točki 45 in 46).

[18] Glej v tem smislu zlasti sodbe z dne 4. junija 2002, Komisija/Francija (C-483/99, EU:C:2002:327, točke od 39 do 42); z dne 13. maja 2003, Komisija/Združeno kraljestvo (C-98/01, EU:C:2003:273, točka 47); z dne 11. novembra 2010, Komisija/Portugalska (C-543/08, EU:C:2010:669, točke od 68 do 72), in z dne 30. januarja 2020, Köln-Aktienfonds Deka (C-156/17, EU:C:2020:51, točka 55).

61. Naj zaradi celovitosti pojasnim še, da ni izključeno, da je zahteva, da je subjekt ustanovljen po pogodbenem pravu, iz člena 20a zakona o davku od dohodkov *posredno diskriminatorna* na podlagi izvora investicijskega sklada, kot je poudarila Komisija.

62. V skladu z ustaljeno sodno prakso s svoboščinami prostega pretoka, zagotovljenimi s Pogodbo DEU, niso prepovedane le neposredne (ali očitne) diskriminacije na podlagi izvora, ampak tudi vse posredne (ali prikrite) oblike diskriminacije, ki dejansko povzročijo enak rezultat, čeprav temeljijo na na videz nevtralnih merilih.[19]

63. Zahteva, da je subjekt ustanovljen po pogodbenem pravu, pa bo imela posredno diskriminatoren učinek v primeru, v katerem morajo biti v skladu s finsko (nedavčno) zakonodajo, ki se uporabi za investicijske sklade, ti ustanovljeni na podlagi pogodbe.[20] V tem primeru bi bili namreč lahko le investicijski skladi, ustanovljeni v drugih državah članicah (po statutu), izključeni iz mehanizma davčne transparentnosti, ki ga določa člen 20a zakona o davku od dohodkov. Ta posredno diskriminatorni učinek bi bil lahko še okrepljen, če v matični državi članici obstaja obveznost, da so nekateri investicijski skladi ustanovljeni po statutu.[21]

64. Finska vlada je v odgovor na več vprašanj, ki jih je Sodišče postavilo v zvezi s tem, vseeno navedla, da finska zakonodaja omogoča ustanovitev investicijskih skladov po statutu, pri čemer pa so taki skladi potem izključeni iz mehanizma davčne transparentnosti iz člena 20a zakona o davku od dohodkov, enako kot statutarni skladi s sedežem v drugih državah članicah. Če to dejansko drži, kar mora preveriti predložitveno sodišče, je treba po mojem mnenju opredelitev v smislu posredne diskriminacije izključiti.

65. Vsekakor poudarjam, da opredelitev v smislu posredne diskriminacije ni odločilna za odgovor na postavljeno vprašanje, ker se mi zdi, da obstoju omejitve prostega pretoka kapitala ni mogoče oporekati, in sicer iz razlogov, ki so predstavljeni v nadaljevanju.

C. Primerljivost pogodbenih in statutarnih investicijskih skladov

66. V skladu s členom 65(1)(a) PDEU določbe člena 63 PDEU ne posegajo v pravico držav članic, da „uporabljajo ustrezne predpise svojega davčnega prava, v katerih so različno obravnavani davčni zavezanci, ki niso v enakem položaju glede na prebivališče ali kraj, v katerem je naložen njihov kapital“.

67. Obseg tega odstopanja od prostega pretoka kapitala, ki se po naravi razlaga ozko, je izrecno omejen s členom 65(3) PDEU, v skladu s katerim nacionalne določbe, na katere se nanaša odstavek 1 tega člena, „ne smejo biti sredstvo samovoljne diskriminacije ali prikritega omejevanja prostega pretoka kapitala in plačil“.

68. Zato je treba razlikovati med različnim obravnavanjem, ki ga člen 65(1)(a) PDEU dopušča, in diskriminacijo, ki je s členom 65(3) PDEU prepovedana. V zvezi s tem iz sodne prakse izhaja, da je za to, da bi se nacionalna davčna zakonodaja, kot je ta iz postopka v glavni stvari, lahko štela za

[19] Glej zlasti sodbe z dne 12. februarja 1974, Sotgiu (152/73, EU:C:1974:13, točka 11); z dne 3. februarja 1982, Seco in Desquenne & Giral (62/81 in 63/81, EU:C:1982:34, točka 8); z dne 13. junija 2002, Sea-Land Service in Nedlloyd Lijnen (C-430/99 in C-431/99, EU:C:2002:364, točka 36), in z dne 25. februarja 2021, Novo Banco (C-712/19, EU:C:2021:137, točka 31).

[20] Glej v zvezi s tem informacije, ki jih je zagotovilo predložitveno sodišče, kot so povzete v točkah od 30 do 32 teh sklepnih predlogov.

[21] Glede na pojasnila, ki jih je zagotovilo predložitveno sodišče, se zdi, da je bila v okviru spora o glavni stvari družba A SCPI v skladu s francosko zakonodajo primorana v ustanovitev po statutu. Glej točko 27 teh sklepnih predlogov.

združljivo z določbami Pogodbe, ki se nanašajo na prosti pretok kapitala, potrebno, da se različno obravnavanje nanaša na položaje, ki objektivno niso primerljivi, ali da je upravičeno z nujnimi razlogi v splošnem interesu. [22]

69. Iz sodne prakse Sodišča prav tako izhaja, da je treba primerljivost čezmejnega položaja z notranjim položajem preučiti ob upoštevanju cilja zadevnih nacionalnih določb. [23]

70. Na podlagi te sodne prakse je treba torej preveriti, ali so investicijski skladi, ki so ustanovljeni po statutu v drugih državah članicah (in so izključeni iz mehanizma davčne transparentnosti, ki ga določa člen 20a zakona o davku od dohodkov), z vidika nacionalnih davčnih pravil v primerljivem položaju z investicijskimi skladi, ustanovljenimi po pogodbenem pravu na Finskem (ki so upravičeni do tega mehanizma).

71. Najprej poudarjam, da vprašanje, ki ga postavlja predložitveno sodišče, izrecno temelji na premisi, da je investicijski sklad, kot je A SCPI, čeprav je ustanovljen po statutu, *dejansko v primerljivem položaju* z investicijskimi skladi, ki so na Finskem ustanovljeni po pogodbenem pravu. Že glede na besedilo tega vprašanja namreč razen njihove pravne oblike „med [temi investicijskimi skladi] in finskimi investicijskimi skladi v ožjem smislu ni drugih pomembnih objektivnih razlik“.

72. Naj dodam, da po mojem mnenju ni dvoma, da so za uporabo mehanizma davčne transparentnosti, kot je ta iz člena 20a zakona o davku od dohodkov, *nekateri* statutarni investicijski skladi dejansko primerljivi s pogodbenimi investicijskimi skladi.

73. Namen mehanizma davčne transparentnosti je davčno obravnavo zadevnih subjektov poravnati z njihovo pravno stvarnostjo. Drugače povedano, cilj je nekatere subjekte, ki so transparentni na *pravni* ravni, obravnavati transparentno na *davčni* ravni.

74. Prav to je namen člena 20a zakona o davku od dohodkov. Kot je pojasnilo predložitveno sodišče, so s to določbo oproščeni nekateri subjekti, ki niso samostojne pravne osebe, ampak zgolj premoženjske mase, ki jih določeno število družbenikov ustvari zaradi skupinske naložbe. [24]

75. Tako je ta mehanizem davčne transparentnosti namenjen temu, da so davka od dohodkov oproščene nekatere usklajevalne strukture, ki v praksi ne postavljajo pravega zastora med gospodarske dejavnosti in vlagatelje. Kot je pojasnila finska vlada, je cilj člena 20a zakona o davku od dohodkov ta, da se naložbe v take sklade obravnavajo kot „neposredne naložbe“ družbenikov v temeljna sredstva.

76. Na nasprotni strani takih transparentnih pogodbenih struktur je gospodarska delniška družba. Običajno se taki družbi priznava pravna osebnost, ima pravno in poslovno sposobnost, razpolaga z lastnim kapitalom in ima pristojnost odločanja tako glede svojih naložb kot glede izplačevanja svojega dobička, delničarjem pa ponuja omejeno odgovornost (v obsegu njihove naložbe).

[22] Glej zlasti sodbe z dne 10. maja 2012, Santander Asset Management SGIIC in drugi (od C-338/11 do C-347/11, EU:C:2012:286, točka 23 in navedena sodna praksa); z dne 21. junija 2018, Fidelity Funds in drugi (C-480/16, EU:C:2018:480, točka 48), in z dne 30. aprila 2020, Société Générale (C-565/18, EU:C:2020:318, točka 24).

[23] Glej zlasti sodbe z dne 12. junija 2018, Bevola in Jens W. Trock (C-650/16, EU:C:2018:424, točka 32); z dne 4. julija 2018, NN (C-28/17, EU:C:2018:526, točka 31 in navedena sodna praksa), in z dne 26. februarja 2019, X (Posredniške družbe s sedežem v tretjih državah) (C-135/17, EU:C:2019:136, točka 64 in navedena sodna praksa).

[24] Glej točko 31 teh sklepnih predlogov.

77. V nasprotju s pogodbenimi naložbenimi strukturami tako delniške družbe ustvarjajo neprosojen zastor, ki je postavljen med gospodarske dejavnosti in vlagatelje. Zato so delniške družbe običajno obdavčene z davkom od dohodkov, pri čemer se razume, da bo izplačilo dobička v obliki dividend predmet ločene obdavčitve pri delničarjih. Ker na pravni ravni ni transparentna, se delniška družba netransparentno obravnava tudi na davčni ravni.

78. Med tema skrajnostma (transparentnostjo pogodbenih dogovorov na eni strani in netransparentnostjo delniških družb na drugi) soobstajajo številne vrste struktur, za katere je značilna večja ali manjša transparentnost.

79. Ravno v tem pogledu pa se mi zdi, da je zahtevo, da je subjekt ustanovljen po pogodbenem pravu, iz člena 20a zakona o davku od dohodkov mogoče grajati zaradi pretiranega formalizma.

80. Sicer res ni dvoma, da je nekatere statutarne subjekte mogoče šteti za netransparentne, kadar so podrobna pravila njihovega delovanja podobna tistim, ki veljajo za tradicionalno delniško družbo in kot so opisana zgoraj (pravna osebnost, pravna in poslovna sposobnost, lastni kapital, pristojnost odločanja glede naložb in izplačevanja dobička, omejena odgovornost).

81. Vendar so drugi subjekti, ustanovljeni po statutu, glede transparentnosti primerljivi s subjekti, ustanovljenimi po pogodbenem pravu.

82. Za ponazoritev je dovolj omeniti značilnosti investicijskega sklada, ki je predmet spora o glavni stvari, to je A SCPI, kot te značilnosti opisuje predložitveno sodišče.[25] Čeprav je ta subjekt ustanovljen po statutu, se mi namreč zdi, da ga opredeljuje visoka stopnja transparentnosti. Prvič, družba A SCPI nima pravne in poslovne sposobnosti (ne more sklepati pravnih poslov ali biti stranka v postopku). Drugič, čisti dobiček družbe A SCPI se vsako leto izplača vlagateljem. Tretjič, čeprav družba A SCPI za svoje obveznosti odgovarja tretjim osebam, imajo vlagatelji sekundarno odgovornost v zvezi s tem.

83. Po mojem mnenju je investicijski sklad s takimi značilnostmi, čeprav je ustanovljen po statutu, glede transparentnosti primerljiv z investicijskim skladom, ustanovljenim po pogodbenem pravu. Tak subjekt je namreč preprosta usklajevalna struktura, ki ne postavlja pravega zastora med gospodarske dejavnosti, ki jih opravlja, in vlagatelje. Okoliščina, da mora o izplačilu dobička formalno odločiti skupščina, se mi v zvezi s tem ne zdi odločilna,[26] če se večina čistega dobička dejansko izplača vsako leto vlagateljem.[27]

84. Drugače povedano, ker je člen 20a zakona o davku od dohodkov omejen na formalističen pojem transparentnosti, ki je osredotočen na zahtevo, da je subjekt ustanovljen po pogodbenem pravu, ta člen izključuje nekatere investicijske sklade, ustanovljene po statutu, ki so v praksi enako „transparentni“ kot investicijski skladi, ustanovljeni po pogodbenem pravu. V tem smislu se s to določbo vzpostavlja samovoljno različno obravnavanje položajev, ki so primerljivi.

85. Veljavnost zgoraj predstavljenega razlogovanja po mojem mnenju potrjuje novejša sodba Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö (Dohodki, ki jih izplačajo KNPVP), kot je pravilno poudarila Komisija.[28] Ta sodba se resda ni nanašala na davčno ureditev, ki se uporablja za

[25] Glej točki 18 in 19 teh sklepnih predlogov.

[26] Glej točki 17 in 23 teh sklepnih predlogov.

[27] Ta zahteva je za nekatere nepremičninske investicijske sklade dejansko določena v členu 20a, četrti odstavek, zakona o davku od dohodkov.

[28] Sodba z dne 29. aprila 2021 (C-480/19, EU:C:2021:334).

investicijske sklade, ampak na davčno obravnavo dohodkov, ki jih izplačajo taki skladi. Vendar je Sodišče v tem okviru izrecno odločilo, da „dejstvo, da je SICAV luksemburškega prava ustanovljen *po statutu*, tega podjema ne postavlja v drugačen položaj v primerjavi s KNPVP finskega prava, ki je ustanovljen *po pogodbi*, glede davčnega obravnavanja razdeljenega dobička“. [29]

86. Drugače povedano, Sodišče je, enako kot predlagam v obravnavani zadevi, odločilo, da razlikovanje na podlagi pravne oblike investicijskega sklada v tem okviru pomeni samovoljno različno obravnavanje primerljivih položajev.

87. Naj za vsak primer pojasnim, da je državi članici še vedno dovoljeno – če spoštuje obveznosti, ki izhajajo iz zakonodaje Unije – upravičenost do davčne transparentnosti pogojevati z izpolnjevanjem *vsebinskih* meril transparentnosti. Pri tem imam v mislih zlasti neobstoj pravne in poslovne sposobnosti zadevnega subjekta, obveznost izplačevanja večine letnega čistega dobička ali neobstoj omejene odgovornosti družbenikov.

88. Finska vlada je v podporo svojemu stališču, da pogodbeni in statutarni investicijski skladi niso v primerljivih položajih, trdila, da pogodbeni investicijski skladi vlagateljem zagotavljajo večjo varnost, zlasti v primeru stečaja, z omogočanjem, da so neposredni lastniki temeljnih sredstev.

89. Ta trditev me ne prepriča. Kot je pravilno poudarila Komisija, finska vlada ni navedla nobenega konkretnega razloga, iz katerega bi neposredno lastništvo temeljnih sredstev v okviru pogodbenega sklada v primeru finančnih težav zagotavljalo več varnosti kot lastništvo deležev v statutarnem investicijskem skladu. V zvezi s tem poudarjam, da pogodbeni investicijski skladi ne omogočajo omejevanja odgovornosti vlagateljev v primeru finančnih težav, v nasprotju z nekaterimi statutarnimi skladi (zlasti tistimi, ki so ustanovljeni v obliki delniške družbe).

90. Vsekakor lahko finska vlada, kot sem pojasnil zgoraj, določi vsebinska merila, ki jih mora zaradi zagotavljanja varnosti vlagateljev izpolnjevati vsak (pogodbeni ali statutarni) investicijski sklad, ki želi biti upravičen do davčne transparentnosti. V mislih imam na primer zahtevo, da ga nadzira nacionalni organ za finančne trge, kot velja za družbo A SCPI v sporu o glavni stvari. [30]

D. Neobstoj utemeljitve na podlagi nujnih razlogov v splošnem interesu

91. Ugotovil sem, da zahteva, da je subjekt ustanovljen po pogodbenem pravu, da bi bil lahko upravičen do davčne transparentnosti, kot je zahteva, ki jo določa člen 20a zakona o davku od dohodkov, pomeni omejitev prostega pretoka kapitala. Pokazal sem tudi, da ta zahteva vzpostavlja samovoljno različno obravnavanje položajev, ki so primerljivi, in sicer položajev investicijskih skladov, ki ne glede na to, ali so ustanovljeni po pogodbenem pravu ali po statutu, izkazujejo podobno stopnjo transparentnosti.

92. Preučiti moram še, ali je mogoča utemeljitev na podlagi nujnih razlogov v splošnem interesu.

[29] Sodba z dne 29. aprila 2021, Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö (Dohodki, ki jih izplačajo KNPVP) (C-480/19, EU:C:2021:334, točka 54); moj poudarek.

[30] Glej točko 18 teh sklepnih predlogov.

93. Sodišče je večkrat presodilo, da so nacionalni ukrepi, ki omejujejo prosti pretok kapitala, lahko utemeljeni z enim od razlogov iz člena 65 PDEU ali z nujnimi razlogi v splošnem interesu, če so primerni za zagotavljanje uresničevanja cilja, ki mu sledijo, in ne presegajo tega, kar je potrebno za dosego tega cilja. [31]

94. Nobeden od razlogov, ki se navajajo v utemeljitev v spisu, predloženem Sodišču, se mi ne zdi prepričljiv.

95. Na prvem mestu, predložitveno sodišče je navedlo, da so cilji, omenjeni v predlogu vlade, ki je privedel do sprejetja člena 20a zakona o davku od dohodkov, vključevali voljo določiti natančnejša merila za uporabo mehanizma davčne transparentnosti za tuje investicijske sklade. Ta nova določba naj bi tako omogočala, da se povečata predvidljivost obdavčitve in pravna varnost. Prav tako naj bi vodila do zmanjšanja upravnega bremena.

96. Podobno je finska vlada pred Sodiščem zatrjevala obstoj povezave med natančno razmejitvijo oprostitve ter zagotavljanjem učinkovitosti davčnega nadzora in pobiranja davkov.

97. Po mojem mnenju volja povečati pravno varnost v nobenem primeru ne more biti legitimen razlog, s katerim bi bilo mogoče utemeljiti omejitev svoboščin prostega pretoka. Če bi lahko bila, bi lahko države članice svobodno predpisovale take omejitve, če bi bile te določene s pravili, ki bi zagotavljala visoko stopnjo pravne varnosti.

98. Sodišče je sicer res večkrat presodilo, da se lahko *pomanjkanje* pravne varnosti v zvezi z nacionalnimi pravili izkaže za nezdružljivo s pravom Unije. V skladu z ustaljeno sodno prakso morajo biti na področjih, ki jih ureja pravo Unije, pravila držav članic oblikovana nedvoumno, kar zadevnim osebam omogoča jasno in natančno spoznati njihove pravice in dolžnosti, nacionalnim sodiščem pa zagotoviti njihovo spoštovanje. [32]

99. Vendar ta sodna praksa nikakor ne pomeni, da lahko cilj pravne varnosti utemeljuje omejitev svoboščin prostega pretoka, ki izhaja iz drugih vidikov zadevnih nacionalnih pravil.

100. Poleg tega in kot pravilno navaja Komisija, zgolj upravne ali praktične težave prav tako ne morejo utemeljiti kršitve temeljne svoboščine, ki jo zagotavlja Pogodba. [33]

101. Na drugem mestu, finska vlada je na kratko omenila cilj doslednosti davčnega sistema, pri čemer je v zvezi s tem poudarila, da se oprostitev nanaša na investicijske sklade, ki jih je mogoče ustanoviti po finski zakonodaji, in na vse z njimi izenačene tuje sklade.

[31] Glej zlasti sodbe z dne 1. oktobra 2009, Woningstichting Sint Servatius (C-567/07, EU:C:2009:593, točka 25); z dne 25. oktobra 2012, Komisija/Belgija (C-387/11, EU:C:2012:670, točka 74); z dne 22. oktobra 2013, Essent in drugi (od C-105/12 do C-107/12, EU:C:2013:677, točka 50), in z dne 16. julija 2020, Adusbef in drugi (C-686/18, EU:C:2020:567, točka 105).

[32] Glej zlasti sodbe z dne 30. januarja 1985, Komisija/Danska (143/83, EU:C:1985:34, točka 10); z dne 26. februarja 1991, Komisija/Italija (C-120/88, EU:C:1991:74, točka 11); z dne 6. marca 2003, Komisija/Luksemburg (C-478/01, EU:C:2003:134, točka 20), in z dne 15. aprila 2021, Finanzamt für Körperschaften Berlin (C-868/19, neobjavljena, EU:C:2021:285, točka 50).

[33] Glej zlasti sodbe z dne 16. decembra 1986, Komisija/Grčija (124/85, EU:C:1986:490, točka 12); z dne 12. julija 1990, Komisija/Italija (C-128/89, EU:C:1990:311, točka 22); z dne 27. novembra 2008, Papillon (C-418/07, EU:C:2008:659, točka 54), in z dne 3. julija 2019, Delfarma (C-387/18, EU:C:2019:556, točka 30).

102. To utemeljevanje je treba prav tako zavrniti. V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba za to, da bi bilo mogoče sprejeti trditev, ki se opira na tako utemeljitev, dokazati obstoj neposredne povezave med zadevno davčno ugodnostjo in izravnavo te ugodnosti z določenim davkom, pri čemer je treba neposrednost te povezave preučiti ob upoštevanju cilja, ki ga zadevna ureditev uresničuje. [34]

103. Vendar je dovolj poudariti, da se finska vlada ni sklicevala na obstoj take neposredne povezave, ki bi bila potrebna, da bi bilo mogoče sprejeti tako utemeljitev.

104. Nazadnje in na tretjem mestu, glede na pojasnila, ki jih je podalo predložitveno sodišče, bi se za finske investicijske sklade v drugih državah članicah lahko uporabljala strožja ureditev od tiste, ki se za tuje sklade uporablja na Finskem, kar bi bilo problematično z vidika konkurenčne nevtralnosti. Eden od ciljev, uresničevanih s členom 20a zakona o davku od dohodkov, naj bi bil izenačiti finske in tuje sklade.

105. Kot pa v bistvu navaja Komisija, iz sodne prakse Sodišča izhaja, da se neugodno davčno obravnavanje v državi članici, za katero je ugotovljeno, da je v nasprotju s temeljnimi svoboščinami prostega pretoka, ne more šteti za združljivo s pravom Unije zaradi morebitnega obstoja davčnih ugodnosti, priznanih v drugi državi članici. [35]

106. Zaradi celovitosti želim jasno navesti še, da v točki 43 sodbe Köln-Aktienfonds Deka [36] ni mogoče najti nobenega razloga za utemeljitev. Sodišče je v njej resda pojasnilo, da lahko države članice za spodbujanje uporabe kolektivnih naložbenih podjemov določijo posebno ureditev obdavčenja, ki velja za te podjeme.

107. Vendar je treba obseg tega pojasnila, ki je del sklopa uvodnih preudarkov, ki jih je izrazilo Sodišče, preden je odgovorilo na postavljena vprašanja, razumeti ob upoštevanju naslednjih točk navedene sodbe. Sodišče je v njih opozorilo, da morajo države članice svojo davčno avtonomijo izvrševati ob spoštovanju zahtev, ki izhajajo iz prava Unije, zlasti tistih, ki jih določajo določbe Pogodbe o prostem pretoku kapitala. [37]

108. Sodišče je dodalo, da zato uvedba posebne ureditve za kolektivne naložbene podjeme, zlasti narava pogojev, ki se zahtevajo za upravičenost do tega sistema, in dokazi, ki jih je treba za to predložiti, *ne sme pomeniti omejitve prostega pretoka kapitala*. [38]

109. Drugače povedano, uvedba take ureditve ni veljaven razlog, s katerim bi bilo mogoče utemeljiti omejitev prostega pretoka kapitala.

110. Glede na navedeno je treba ugotoviti, da omejitev prostega pretoka kapitala, ki izhaja iz zahteve, da je subjekt ustanovljen po pogodbenem pravu, da bi bil upravičen do davčne transparentnosti, ni utemeljena z nujnim razlogom v splošnem interesu.

[34] Glej zlasti sodbe z dne 28. januarja 1992, Bachmann (C-204/90, EU:C:1992:35, točka 21); z dne 14. septembra 2006, Centro di Musicologia Walter Stauffer (C-386/04, EU:C:2006:568, točka 53 in navedena sodna praksa); z dne 12. junija 2018, Bevola in Jens W. Trock (C-650/16, EU:C:2018:424, točka 45), in z dne 13. novembra 2019, College Pension Plan of British Columbia (C-641/17, EU:C:2019:960, točka 87).

[35] Glej v tem smislu zlasti sodbe z dne 28. januarja 1986, Komisija/Francija (270/83, EU:C:1986:37, točka 21); z dne 26. oktobra 1999, Eurowings Luftverkehr (C-294/97, EU:C:1999:524, točka 44); z dne 15. julija 2004, Lenz (C-315/02, EU:C:2004:446, točka 43); z dne 12. septembra 2006, Cadbury Schweppes in Cadbury Schweppes Overseas (C-196/04, EU:C:2006:544, točka 49), in z dne 8. novembra 2007, Amurta (C-379/05, EU:C:2007:655, točki 75 in 78).

[36] Sodba z dne 30. januarja 2020 (C-156/17, EU:C:2020:51).

[37] Sodba z dne 30. januarja 2020, Köln-Aktienfonds Deka (C-156/17, EU:C:2020:51, točka 45).

[38] Sodba z dne 30. januarja 2020, Köln-Aktienfonds Deka (C-156/17, EU:C:2020:51, točka 46).

V. Predlog

111. Ob upoštevanju vsega navedenega Sodišču predlagam, naj na vprašanje za predhodno odločanje, ki ga je postavilo Helsingin hallinto-oikeus (upravno sodišče v Helsinkih, Finska), odgovori:

Člena 63 in 65 PDEU je treba razlagati tako, da je zahteva, da je investicijski sklad ustanovljen po pogodbenem pravu, ki jo določa davčna zakonodaja države članice, da bi bil tak sklad lahko upravičen do davčne transparentnosti, v nasprotju s prostim pretokom kapitala, ker vodi do izključitve investicijskih skladov, ustanovljenih po statutu v drugih državah članicah, čeprav so ti skladi glede transparentnosti objektivno primerljivi s skladi, ustanovljenimi po pogodbenem pravu.